

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **A. Z.**, nar. X
státní příslušník Ukrajiny,
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Čížinským,
sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 650 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Pavla Čížinského.
- III. Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která mu bude do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 21. 12. 2020, domáhal ochrany proti nečinnosti, kterou spatřoval v tom, že v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-65783/ZM-2019, žalovaný nerozhodl o jeho žádosti ze dne 21. 10. 2019 o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 176/2019 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Žalobce vzal podáním ze dne 28. 3. 2021 žalobu zpět, neboť žalovaný vyhověl jeho žádosti tím, že mu dne 4. 2. 2021 předal průkaz o povolení k pobytu, což se dle názoru žalobce považuje za vydání rozhodnutí ve smyslu § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
4. Vzhledem k tomu, že podání žalobce obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě v souladu s citovaným § 47 písm. a) s. ř. s. výrokem I zastavil.
5. Vzhledem k tomu, že žalobce žádal o přiznání náhrady nákladů řízení, musel soud vyhodnotit, nakolik bylo žalobcovo zpětvzetí učiněno pro pozdější chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že nebyl nečinný. Podle cizineckého informačního systému byl žalobcův pobyt realizován jako dlouhodobý za účelem zaměstnanecké karty od 19. 1. 2021 do 18. 1. 2023. Žalovaný má za to, že rozhodnutí o povolení k pobytu bylo vydáno dne 13. 11. 2020 a nabylo právní moci dne 4. 2. 2021.
7. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
8. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 As 43/2016-36, smyslem § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a žalobu bere zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval, přičemž v případě, že by tento procesní úkon neučinil, vedlo by to k zamítnutí jeho žaloby. K tomu, aby soud mohl uzavřít, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného, je třeba též vyjasnit, zda žalovaný skutečně dané rozhodnutí vydal až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť samotné pozdější vydání rozhodnutí (po podání žaloby) ještě nemusí vždy znamenat naplnění podmínek pro přiznání náhrady nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s. ř. s. (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 48 A 86/2017-34). Je třeba posuzovat nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Soud přitom hodnotí též splnění podmínek soudního řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 8 As 208/2017-37). Nepostačuje, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 2741/16 a sp. zn. III. ÚS 3592/16).
9. Soud tedy pro potřeby rozhodnutí o náhradě nákladů řízení posuzoval, zda žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a zda žaloba nebyla zjevně nedůvodná.
10. V posuzované věci byla žádost o vydání zaměstnanecké karty podána dne 21. 10. 2019. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky. Dne 20. 10. 2020 žalobce podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Součástí správního spisu je předkládací zpráva žalovaného ze dne 13. 11. 2020 k vydání zaměstnanecké karty s pokynem k vyžádání dokladu o cestovním zdravotním pojištění a udělení dlouhodobého víza za účelem převzetí zaměstnanecké karty. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) dle § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) opatřením proti nečinnosti ze dne 16. 11. 2020, č. j. MV-168369-3/SO-2020, žalovanému přikázala, aby ve věci vydal rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od doručení tohoto opatření. V odůvodnění uvedla, že rozhodnutí mělo být vydáno ve lhůtě dle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců, která nebyla dodržena. Opatření bylo žalovanému doručeno dne 16. 11. 2020. Ze

správního spisu plyne, že žalobce byl dne 19. 1. 2021 žalovaným vyzván, aby se dostavil k převzetí zaměstnanecké karty dne 4. 2. 2021.

11. Je třeba dát žalobci za pravdu, že podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců se za vydání rozhodnutí považuje převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání. Rozhodnutí bylo tedy vydáno až dne 4. 2. 2021, nikoli již dne 13. 11. 2020, jak tvrdí žalovaný. Spisová dokumentace neobsahuje žádný dokument, který by svědčil o tom, že žalovaný vydal rozhodnutí o žádosti dříve, ani že by ve lhůtě dle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců, respektive ve lhůtě stanovené v opatření proti nečinnosti, vyzval žalobce, aby se dostavil k vyznačení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí zaměstnanecké karty do jeho cestovního dokladu či k převzetí dokladu (ovšem ani tehdy by se již dávno uběhnuvší lhůta pro vydání rozhodnutí nestavěla – viz body 16 a 18 rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2017, č. j. 48 A 121/2017-19). Dle obsahu spisu byl žalobce vyzván k dostavení se k převzetí zaměstnanecké karty až dne 19. 1. 2021. Vydáním rozhodnutí o žádosti žalobce o dlouhodobý pobyt nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interní pokyn žalovaného k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí popsané zaměstnanecké karty (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24).
12. Vydání rozhodnutí bylo to, čeho se žalobce nečinnostní žalobou domáhal, a současně bylo důvodem pro zpětvzetí žaloby. Soud vychází z toho, že žalovaný byl ve věci nečinný, neboť rozhodnutí nevydal v zákonem stanovené lhůtě. Nečinnost žalovaného ostatně konstatovala Komise jakožto nadřízený správní orgán opatřením ze dne 16. 11. 2020, čímž je obecně presumována nečinnost správního orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41). Žalobce před podáním žaloby bezvysledně vyčerpal prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., jímž byla žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu, neboť žalovaný přes opatření nadřízeného správního orgánu, který mu přikázal rozhodnout ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení opatření, nadále setrval v nečinnosti.
13. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žalobce vzal důvodně podanou žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
14. Soud neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by nemělo být žalobci právo na náhradu nákladů řízení přiznáno dle § 60 odst. 7 s. ř. s.
15. Soud proto druhým výrokem podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. rozhodl tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 650 Kč. Náklady řízení zahrnují nevrácenou část soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupci žalobce náleží odměna za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby) ve výši 3 100 Kč za úkon dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu a za jeden úkon právní služby (zpětvzetí žaloby) ve výši 1 550 Kč podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu (v případě zpětvzetí nečinnostní žaloby totiž není třeba vyvíjet

náročnou úvahu o tom, zda žalobu vzít zpět či nikoliv, neboť skutečnost, že nečinný správní orgán vydal rozhodnutí, by jinak evidentně vedla k zamítnutí žaloby jako nedůvodné). Dále náleží zástupci žalobce náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z uvedených úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Co do závěru, že žalobci náleží náhrada i za úkon přípravy a převzetí věci v situaci, kdy advokát žalobce zastupoval již v řízení před správním orgánem, soud v plném rozsahu odkazuje na podrobně odůvodněné vysvětlení v odst. 31 až 34 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2018, č. j. [9 As 133/2017-35](#), s nímž se ztotožnil a jež je příléhavé i pro řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti. Jelikož zástupce žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty, náhrada za daň z přidané hodnoty mu nebyla přiznána. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce Mgr. Pavla Čížinského, advokáta, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

16. O vrácení zaplaceného soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož ke zpětvzetí žaloby došlo před jednáním ve věci, rozhodl soud o vrácení soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

předseda senátu